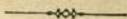

1852—1860

1 854 - 56 ի մեծ դէպքերուն հետ՝ յառաջ եկան առևտրակա՛ն ալ գործերու մէջ անակնկալ յաջողութիւններ ու բազդի տօնավաճառներ, որոցմէ օգտուեցան գլխաւորապէս տեղացի բանգէտ Էսնաճներն ու վաճառականները, մանաւանդ մանիֆաթուրաճիներն ու սկերիչներն և ակնագործները :

Յաջողութեանց այդ շրջանին է՝ որ մանիֆաթուրայի վաճառական տուներն հիմնադրեցին ի Կ. Պոլիս և ի Մանչէսթըր, ու հետզհետէ զօրացան և բարգաւաճեցան՝ Սինանեան, Ալիքսան Եռսուֆեան, Յակոբ Պէշիքթալեան և որդիք, Միքայէլ և Յովհաննէս Յակոբեան, Սմբատեան Մանուկ և Յարութիւն Վանցի, Ճնտրքեան Հաճի Պօղոս, Կիւլպէնկեանք՝ նախ ի Կեսարիա և ի Զմիւռնա, Հարենց Աբրահամ՝ ծագումով Երեւանէն, Զմիւռնայի Եսայեանք, Էքիզլէր, Մանուկեան (Մանիկեան) Սենեքերիմ ու եղբարք, Բապուճճեան Գէորգ և Յովհաննէս՝ վաճառական եւրոպական եազմայի, Մուրատեան Գէորգ, Սիմէոն աղայ՝ վանառական մականուանեալ, Սեբաստիայի մէջ Յարութիւն Պազալեան, որ 1850 ի ատեններն սկսած է հոն վաճառականութեան և մանիֆաթուրայի ու խուրտավաթի գործերով ինչպէս նաև արտածելի ու ներածելի